

Bu Zombi ruhen hasta
Gelecek on yıl için şüpheli ciğerlerim sigara
Mevzu pay kap'cak mirastan
Son günlerde yağmurlar çoğaldı
Dikkatim kayıpken iyice şiirlerden nefret ettim hatta

Şu melankolik suskunluklar çoğu zaman komiktir
Acının insanlarla eşdeğer bir ortak hâli yok ki
Hepimiz aynı kırgınlığı yaşasaydık şayet
Biri kahrolurken başkasına gülünç olmazdı d'i' mi?

"Kaç, vaktin varken git!" diyor aklım
Lanet umutları on üç yıl evel can kaybında bıraktım
"Şeytanın bacaklarını kır!" diyor artık mantık
Unutmak yalnız bugün güzel geleceğini karartır

Yazdıkça daha da öfkeleniyo'sun
Dünya kapat çeneni, sesin beni deli ediyo', sus
Veyahut konuş, dediğin olsun, zarardan dönme lüksün yok
Şu andan itibaren hiç geçer mi forsun (Hayır!)?

Tüm hayatım bavuluma sığar
Küs yaşıyorum, terk etti doğa
Dört duvar yalnızlığıma boğar
Sor "Hiç umudun var mı daha?"

Tüm hayatım bavuluma sığar
Küs yaşıyorum, terk etti doğa
Dört duvar yalnızlığıma boğar
Sor "Hiç umudun var mı daha?"

Başım belada, göz yaşına terk vedalar
Birlikte güçsüzüz geçilmiyor yekpare dağlar
Tek başıma suçluyum, vicdansız mahkemem mübalağa
Hem insan ol hem iyilik yeşertsin dünya ne âlâ

Sabah fenalar, akşam alkol krizleri
Aitsizlik, önlemim güvensiz dost ilişkileri
Yok gururun, paramparça hâlde, bak ne oldu, berbat ettin
Sahibim bi' kara deftere, yazdım insan klişeleri

Ne bekliyordun? Monokromum, renkli yolun
Dök eteklerinden taşları, başka bi' şans vermiyorum
Bana gözüm karardı, mantık dahilinde görmüyorum
Dünya galaksinin satılık adisinden canlılar reyonu

Farz-ı misal öldün, dünya'ya dönüp bakma şansın olsa
Yalanları görürdün, parayla ters gömüldün
Hayata sor hüznü zamanla imtihanı
Zor misafirin, kendiyle eş güdümlü

Tüm hayatım bavuluma sığar
Küs yaşıyorum, terk etti doğa
Dört duvar yalnızlığıma boğar
Sor "Hiç umudun var mı daha?"

Tüm hayatım bavuluma sığar

Küs yaşıyorum, terk etti doğa
Dört duvar yalnızlığima boğar
Sor "Hiç umudun var mı daha?"